

“Som més d'esquerres que el PSOE”

Pere Mayor, secretari general d'Unitat del Poble Valencià des del 1989 i president del Bloc Nacionalista Valencià des que es va constituir, fa dos anys, ha estat reelegit per al càrrec en el II Congrés, celebrat el 25 i el 26 de maig. Mayor explica per què creu que el Bloc, una força amb una àmplia implantació municipal, superarà l'any que ve la seua barrera del 5% dels vots que impedeix que entre a les Corts Valencianes.

Què és el tercer espai?
—El tercer espai és la voluntat de construir un espai polític en clau valenciana. La política general al País Valencià l'hegemonitza la dreta espanyola, que al seu torn hegemonitza el PP, que ha centrifugat tota la dreta, i després hi ha un altre espai, que seria l'espai de l'esquerra tradicional també espanyola, que hegemonitza d'una manera claríssima el PSOE. Aquests són els dos grans pols de la política valenciana. Entre aquests dos pols hi ha la voluntat d'un partit com el Bloc de crear un tercer espai per fer política en clau nacional valenciana.

—Han parlat en reiterades ocasions d'equidistància del seu projecte respecte del PP i del PSPV.

—Nosaltres estem equidistants del PP i del PSOE en la mesura que som una força política amb un projecte diferent per a aquest país, però és evident que no tenim la mateixa equidistància d'uns que d'altres, entre d'altres motius perquè el nostre programa polític té més punts de contacte i de connexió amb el del PSOE o amb el d'Esquerra Unida que amb el del PP. És evident, sobretot ara que el PSOE està en l'oposició. Quan ha estat en el govern, el PSOE ha vist les coses d'una altra manera.

—Amb tots els maldecaps que li provoca a vostè negar-se a definir el Bloc com un projecte polític d'esquerres, per què no ho fa?

—Quan em pregunten oficialment quina és la definició ideològica del Bloc, és la de força democràtica, valencianista, de progrés i de defensa del territori. Respecte a l'esquematisme que alguns volen establir sobre si

ets d'esquerres o de dretes, també et puc contestar dient que som un peliú més d'esquerres que els del PSOE i el més de dretes que hi ha al Bloc és l'extrema esquerra del PP. Segurament, el que els mitjans de comunicació busquen moltes vegades és que et definesques com els agrada, és a dir, entre l'espai del PP, i això vol dir que ets de dretes, i l'espai del PSOE, i això vol dir que ets d'esquerra. Doncs, mire vostè, nosaltres som una gent que ens identifiquem majoritàriament d'esquerra, de l'esquerra plural, però no som un satèl·lit del partit socialista. I ho hem demostrat. Hem fet pactes com el de Sagunt [pacte amb el PP], o com el d'Ontinyent [pacte amb el PSPV], quan ha calgut, d'acord amb projectes concrets.

—En aquesta anàlisi dels tres espais, on queda Esquerra Unida?

—On ells mateixos han triat, en l'espai de l'esquerra tradicional, del partit comunista, de les seues relacions amb el socialisme. Jo de vegades ho dic. Que es faça un estudi dels centenars, dels milers d'incorporacions del món del comunisme que després van cap al PSOE. Representen un paper de satèl·lits del PSOE. L'última incorporació seria la gran fornada de Nova Esquerra. Jo ho respecte i és legítim, però nosaltres no ho compartim.

—Han pensat la possibilitat d'arribar a un pacte preelectoral amb Esquerra Unida pocs mesos abans de les eleccions si ho veuen magre per superar la barrera del 5% dels vots?

—Les eleccions són molt importants, però no poden marcar tot el que un projecte polític vol ser i està construint. Les eleccions són molt importants, però no són el tot. Per tant, difi-

RAFA GIL

"No som un satèl·lit del PSOE, i ho hem demostrat. Hem fet pactes com el de Sagunt o com el d'Ontinyent quan ha calgut, d'acord amb projectes concrets."

"Quan falten sis mesos per a les eleccions, el Bloc estarà més consolidat que mai per a entrar en el Parlament."

"La concomitància electoral amb UV és pràcticament inexistent."

cilment prendrem una determinació segons els resultats d'unes enquestes. Les enquestes estan molt bé com a orientació, però si en aquest país algun partit ha trencat fins i tot la seua pròpia enquesta, aquests hem estat nosaltres. Ara per ara, aquest escenari no ens el plantejem. Quan falten sis mesos per a les eleccions, el Bloc estarà més consolidat que mai per a entrar en el Parlament. Ara bé, el nostre objectiu no és tan sols entrar al Parlament, és entrar al Parlament i trencar la majoria absoluta del PP.

—El PSPV ha pressionat el Bloc perquè faça un pacte preelectoral amb Esquerra Unida com l'única manera de trencar aquesta majoria absoluta.

—Hi ha la voluntat política d'una part del PSPV i afins, i també d'alguns grups de comunicació. Els agradaria que nosaltres férem el paper que ells ens han dissenyat; els agradaria que nosaltres fórem una força nacionalista radical, en l'extrema esquerra, perquè així els deixariem l'aspecte més serè i més tranquil. Al PSOE li passa una miqueta com al PP. Et reuneixes amb dirigents polítics tant d'un partit com d'un altre, i ja m'ha passat més de tres vegades, que ells t'expliquen el que ha de fer el Bloc. Tenen tendència a dir-te el que tu hauries de fer. És clar, el subconscient els traïx, i t'acaben dient el que tu hauries de fer que els vindria bé

a ells. Nosaltres farem allò que pensem que hem de fer. També hi ha en aquest cas una preocupació de caràcter electoral. Tu imagina't que estigueren sols al Parlament el PSPV i el PP. La diferència seria grandíssima a favor del PP. Al PSPV en aquests moments li preocupa que forces com el Bloc o Esquerra Unida puguen quedar-se fora del Parlament. Si s'haguera fet la reforma de l'Estatut quan ells tenien la majoria absoluta, ara els aniria bé. La barrera del 5%, en aquests moments, juga en contra del partit socialista, però sobretot juga en contra del sistema democràtic. El PSPV o el PP, amb 20.000 vots tenen un diputat, i el Bloc, amb més de 100.000, no en té cap.

—Vostès tenen una estratègia a llarg termini que en certa manera intenta captar votants d'Unió Valenciana.

—La concomitància electoral avui és pràcticament inexistent. Hi ha algun càrrec públic d'Unió Valenciana que té bones relacions amb el Bloc, que fins i tot ha entrat en contacte amb nosaltres per a les pròximes eleccions. Algun grup de votants també hi ha. Segurament, no més enllà de 1.500 o 2.000 votants. Però, avui la concomitància electoral, Unió Valenciana la té amb el PP. Jo crec que en les pròximes eleccions, la diferència entre la nostra opció i aquest valencianisme, que més que un valencianisme és un anticatalanisme,

“Difícilment prendrem una determinació de pactes preelectorals pel que diguen unes enquestes. Aquest escenari, no ens el plantejem”

ja serà molt gran. En el 2000, la distància encara era reduïda, però en el 2003 serà molt gran.

—Per créixer, confien sobretot en els votants que s'han incorporat els darrers quatre anys?

—Nosaltres tenim dades per afirmar que tenim un grau de fidelitat molt bo des de les últimes eleccions fins ara, per damunt d'un 85%, i confiem que ens torne a votar no sols la gent que ja va votar-nos l'any 1999, sinó que sabem que creixerem, per gent que vota altres opcions o que opta per l'abstenció, però també hi haurà un paquet de vot jove, de nous votants. Hi ha gent en

**“En acords
postelectorals,
estem disposats
a parlar amb tots
de projectes.
Fidelitats
absolutes
d’entreguisme,
no n’hi ha”**

aquesta societat que no vol votar ni PP ni PSOE, i que no es considera representada. El Bloc s’ha dedicat a fer un treball i a escampar un missatge de parlar amb molts sectors socials, de defensar que el nostre no és solament un projecte de defensa de la llengua i de la cultura –que també, i això és molt important–, és un projecte de valencianisme global, que explica a altres sectors, com els sectors empresarials, que no té sentit que hi haja bones connexions amb Madrid i que no estiga connectat el corredor mediterrani, com no té sentit que es pugui anar de València a Madrid en una hora i vint minuts i

que el tren tarde una hora de València a Carlet. No té sentit que tinguem un aeroport estrictament de tercera categoria, i ja hi ha qui té el metro connectat per facturar les maletes en el centre de la ciutat. A alguns els toca això, i a d’altres ens toca una base de l’OTAN. El valencianisme que nosaltres volem fer és aquest. Portem moltes dècades d’eixir amb un dèficit claríssim. I això ens ha passat amb govern PP i amb govern PSOE. Ens ha passat en república, en dictadura i en monarquia.

—Parla de la necessitat de conscienciar els empresaris de la conveniència de prestar el seu suport a una opció política valenciana. Fent referència a la que sembla que és ara la novel·la de capçalera del Bloc, *Societat limitada*, de Ferran Torrent, no sembla que hi haja molts Juan Lloris en el recent congrés del Bloc. És difícil fer forat en aquesta classe social?

—Nosaltres, en les reunions que hem tingut amb els sectors empresarials, el que fem és explicar-los quina és la nostra visió. Ara, és evident que majoritàriament, els empresaris d’aquest país estan en la CEOE, i estan molt preocupats per la seua empresa. Sempre es manifesten amb molta prudència. Jo crec que les coses estan així, i el vot afortunadament és secret. Després, hi ha una capa de grans empresaris d’aquest país que han estat històricament més preocupats per anar a solucionar-

se cadascú el seu negoci que no a defensar el sector. Això té relació també amb el comportament general del país. I a Juan Lloris, efectivament, no l’hem trobat.

—Ha parlat també vostè de llevar vots al partit socialista.

—Encara no s’ha donat una gran transferència de vots entre el partit socialista i el Bloc.

—El partit socialista de Joan Ignasi Pla és més sòlid que el del 1999.

—És un PSOE que té uns altres candidats, que té uns altres dirigents, és un PSOE molt preocupat –i ho van dir ells– per deixar clar que per damunt de tot hi ha els interessos del projecte federal d’Espanya. Podem trobar-nos amb col·laboracions esporàdiques, com la defensa del requisit lingüístic, de la sanitat o l’educació pública. En acords postelectorals, estem disposats a parlar amb tots, amb propostes, projectes i programes a la taula. Fidelitats absolutes d’entreguisme, no n’hi ha.

—Volen fer de partit frontissa.

—No. Volem ser un partit que ocupe centralitat en la política, que influeixca i prenga decisions. Nosaltres no ens conformem a donar color. Nosaltres volem participar. No fem aquest esforç perquè governe un altre i faça la seua política.

Miquel Calvet